

Periferic 3

Matei Bejenaru

Text publicat în catalogul Periferic 3, 1999

Situat în marginea de est a României, la 6 ore de București și 25 minute de granița cu Republica Moldova (fosta Uniune Sovietică), ocolit de investitorii strategici occidentali și fără a avea un aeroport internațional, orașul Iași trăiește izolat într-o periferie geografico-economică, fapt care influențează și contextul cultural al locului, dominat de un tradiționalism academic și un paseism neproductiv. Coincidența a făcut ca în ziua deschiderii festivalului PERIFERIC 3, să fie inaugurat și sediul primei bănci străine din Iași, Banca Turco-Română. Se pare că trenul integrării noastre europene oprește mai întâi în halta turcească. Pe cât este de plăcut să trăiești în acest oraș, pe atât de dificil este să faci artă contemporană în lipsa unei infrastructuri care să o promoveze cu profesionalism.

PERIFERIC a fost conceput ca o manifestare care să colecteze atitudini artistice legate de relația „margine-centru” și, dacă la primele două ediții organizate la Centrul Cultural Francez din Iași a fost ales genul artistic (încă) periferic la noi: performance-ul, strategia curatorială a celei de-a 3-a ediții a PERIFERIC-ului s-a axat pe identificarea unor noi spații pentru expoziții. Astfel, pe lângă deja tradiționalele sesiuni de performance de la Centrul Cultural Francez, s-au introdus în circuit spațiul alternativ al Băii Turcești și cel oficial al Muzeului de Artă din Palatul Culturii. În virtutea aceleiași politici, numărul artiștilor (români și străini) invitați a fost mai mare ca în anii precedenți și au fost pentru prima oară acceptate și proiecte studentești.

După trei ediții ale PERIFERIC-ului, manifestarea și-a câștigat un public format din artiști și studenți, dar și din alți tineri intelectuali, o bună parte dintre aceștia apropiindu-se de arta contemporană prin intermediul festivalului. De asemenea, PERIFERIC-ul a fost un „element de coagulare” pentru tinerii intelectuali ieșeni, creând o anumită solidaritate de generație necesară în contextul cultural local.

Organizatorii, neavând la vremea aceea putere economică sau politică și fiind în afara sistemului sau ocupând poziții fragile în cadrul acestuia, au trebuit să ducă o politică ingenioasă de mediatizare și strângere de fonduri în scopul asigurării continuității festivalului.

Dacă încercăm să privim impactul manifestării în afara spațiului românesc, atunci ar fi interesant de analizat dacă modelul CENTRU UNIC - MARGINE (PERIFERIE), generator de complexe, este singurul care ar trebui luat în seamă. Poate că în contextul globalizării și a noilor mijloace de comunicare (a transferului informației), un alt model mai dinamic cu mai multe centre și cu margini variabile ar fi mai aproape de spiritul timpului pe care îl trăim. În acest caz, ideea de a CONECTA periferii (culturale, geografice, politice, economice) ar putea fi conceptul ce ar sta la baza organizării edițiilor viitoare ale PERIFERIC-ului.